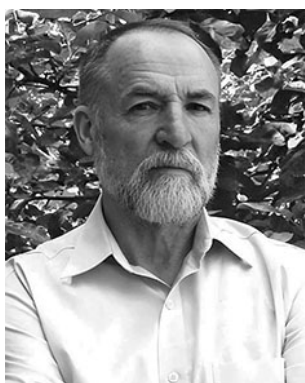

І. І. Міщенко

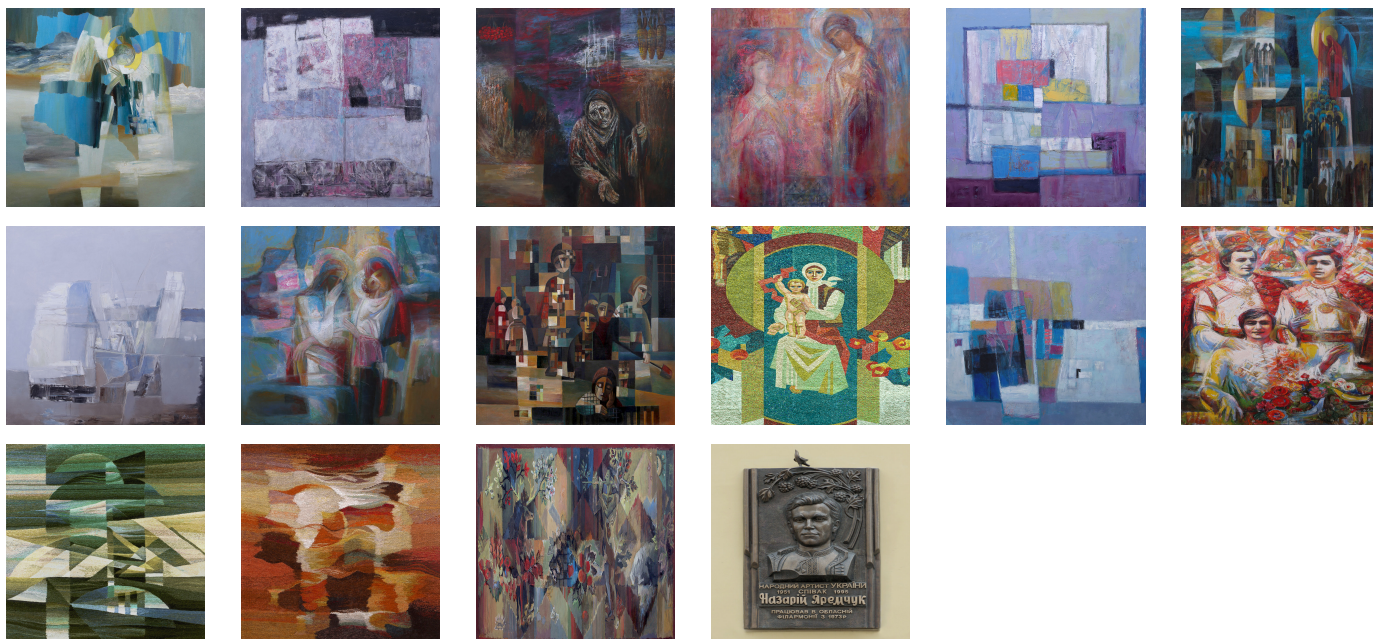
Присяжнюк Артемій Васильович

ПРИСЯЖНЮК Артемій Васильович (14. 09. 1947, с. Круглик Хотинського, нині Дністровського району Чернівецької обл. — 12. 02. 2017, Чернівці) — живописець, художник монументально-декоративного мистецтва, майстер художнього ткацтва. Заслужений художник України (2009). Член НСХУ (1990). Закінчив Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва (1979; викладачі [І. Гуторов](#), [І. Боднар](#), [В. Манастирський](#)). Від 1965 учителював; від 1971 — у конструкторському бюро Хмельницького трансформаторного заводу; від 1972 — на Чернівецькому художньо-виробничому комбінаті; 1979—90 — в Художньому фонді Чернівецької СХУ. У ранній період творчості — автор робіт у різноманітних техніках та матеріалах у галузі монументально-декоративного мистецтва, художнього ткацтва, станкового малярства, скульптури (художній розпис, гобелен, мозаїка, вітраж, чеканка тощо). Значний вплив на формування композиційної структури його творів мали [Д. Довбошинський](#) та [К. Звіринський](#). Від середини 1980-х рр. створював і живописні роботи, переважно публіцистичні, змістову ідею яких відображав не лише образами-символами, а й колірними сполученнями. Найбільше визнання у той час П. здобув за роботи в галузі художнього ткацтва. У гобеленах, використовуючи традиційні для народного килимарства Буковини символи, втілював модернові мистецькі ідеї. Його ткані твори складні за колірним вирішенням, в них поєднано різної інтенсивності тони та плями з мальовничими відтінками. Від 1990-х рр. переважно працював у різних жанрах і техніках живопису. Роботи цього періоду засвідчили перехід до умовності в зображенні форм реального світу, більшої декоративності та площинності елементів. Полотна побудовано на чіткості лінійних ритмів, простоті й виразності контурів. Основний напрям творчості пізнього періоду — живопис у жанрі нефігуративного мистецтва. Свої думки й відчуття

автор відтворював через співвідношення колірних плям та фактур, їхню динамічну взаємодію. Твори 2000—17 — це абстрактні композиції, де фактура є невід'ємною складовою кольору, а шари фарби додають глибини та складності. Автор низки меморіальних дощок відомим буковинським та українським діячам, а також портретів видатних особистостей. Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 1981. Деякі роботи П. зберігаються в Чернівецькому художньому музеї, Чернівецькому обласному меморіальному музеї В. Івасюка.

Фотоілюстрації

Основні твори

розпис у ресторані «Дністер» у Чернівцях (1980); гобелени — «Буковинська мелодія» (1981), триптих «Музика», диптих «Гармонія» (обидва — 1988), «Полудень (Посвята батькам)» (1989), «Золоте руно» та тканина завіса в Будинку культури в м. Первомайськ Миколаївської обл. (обидва — 1990); мозаїка «Квітуй, Буковино!» у Чернівцях (1982, співавт.); монументальний цикл «Мистецтво Київської Русі» (1983); монументальна чеканка на фасаді Будинку культури в с. Тарашани (1986); вітражі для Будинку культури в м. Новоселиця (1988; обидва — Чернівецька обл.); живопис — «Хто нас захистить», «Інтернат» (обидва — 1988), «Біля порога», «Чернівці. Серпень 88 року», «День скорботи», «Пам'яті ненароджених», «Сон», «Натюрморт», «Формоутворення», «Пробудження» (усі — 1990), «Стрітення», «Натхнення» (обидва — 1991), «Ангел-хранитель» (1992), «І радість, і печаль» (2000), «Благослови, Боже», «С. Параджанов у променях слави» (обидва — 2008), «Лицарі "Червоної рути"» (2009), «Баланс почуттів» (2014), «Поле тяжіння», «Повінь спокою», «Небесна сфера», «Кольоровий перетин», «Такий настрій» (усі — 2015), «Зупинись, мить»,

«Мрії» (обидва — 2016); меморіальні дошки — П. Каспруку (1992), Є. Гакману (1993), Олегу Ольжичу (1998), Н. Яремчуку (2012; усі — у Чернівцях).

Рекомендована література

1. Міщенко І. Артем Присяжнюк. Хотинська звитяга. 2002;
2. Її ж. Артем Присяжнюк. Хотинський мандрівник. 2002 (обидва — Чернівці).

Бібліографічний опис:

Присяжнюк Артемій Васильович / І. І. Міщенко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878407>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).